

Թիւն ծառաի քում պղծակացելում եւ ճաշակողի զանմաքուրս ոչ կամաւորաբար: Եւ արժանաւորեայ զսա մաքրութեամբ հոգով եւ մարմնով հաղորդել անարատապէս մարմնո եւ արեան Քի. քո: Եւ փրկեա զսա յայսմ հետէ յանմաքուր կերակրոց եւ յըմբելեաց, եւ եւս ի գործոց չարեաց, որպէս (զի) փափկանալով ածայնոյ քում խորհրդով, վայելելով ի սուրբ եւ յահաւոր սեղան Քի. քո, ընդ մեզ մտեալ ի կաթողիկէ եկեղեցի, հաղորդեսցի մարմնոյ եւ արեանն Տն. նորոգեսցի եւ հանցե զաւրհնութիւն եւ զփառս Հաւր եւ Որդոյ» եւն: — Աղօթքիս սա բացատրութեան մէջ, «ընդ մեզ մտեալ ի կաթողիկէ եկեղեցի՝ հաղորդեսցի» եւն, ակններեւ է՝ թէ ինչպէս այդ «ոչ կամաւորապէս» պղծեալը պահ մը զրկուած կը մնար սրբավայրէն ու Խորհրդէն, ինչպէս տեսանք վերեւ: Որով Ալաւկայ որդւոյն կանոնները քմածին բաներ չէին, այլ զրուած ըստ սովորութեան ժամանակին:

Երկրորդ աղօթքին վերնագիրն է՝ «Որ ի կերակուրս միայն պղծի». եւ բնագիրն է հետեւեալը. «Տբ. Ած. մեր, որ գլխաւորի առաքելոյն Պետրոսի ի ձեռն տեսեանն ձայնիւ աւրինադրեցեր մի՛ զոր պիշղծ եւ անսուրբ ասել զառ ի քնն ա-